

פנחס זיל

בעבודתו במרכז הקואופרציה בת"א הוא מתיידד עם הסופר האידי ארלייך ז"ל ומתרגם מספריו לעברית ומשם הוא חוזר לעבודה בקייבץ, בכרכ. פנחס ידע את השכלל עם נפילת בנו בארי ז"ל. הסתגר וشكע בעבודה במפעל ב"לוג" ובקריאת שחייתה לו כאיר לנשימתו.

בשנים האחרונות, בגלל מחלתו וחולשת גורף, שחה פנחס בבית אחות. בRIA בנספו, זכרונו המורפלג וחוש ההומור הטוב-עמו. מהנה את מברורי בשיחות תלמידי חכמים והוא שוקק קריאה.

זכה לטיפול מסור ואוחז של עובדות הבית ועיזוד מצד בנותיו, נכדיו, ובני משפטתו אשר הגיעו, מן העיר, לבקרו. לאறוננה החמיר מצבו הגופני והכללי, עד שנגאל מסבלו הקשה.

נזכרו אוטך ואת המיווחך בך לטובה, פנחס תברנו. תחזר לי, יידי ורעי, פנחס.

ישעהו

תלמיד חכם מובהק בתוכנו, איש עשיר רוח ורב מעשים, הלך מתנו לגולמו - חברנו פנחס אורן. הנער הצער, העילוי, מישיבת גורדנא בפולין, שכיבד וזכר לטובה את בבותינו ממש, גם לעת זקנתו. יצא מן הישיבה לסמינר למורים והיה למורה מצטיין.

היה מפעילי "החולוץ" בפולין, שסייע לרבים לעלות ארץ כ"תירירים" ל"מכביה" בתל-אביב. עליה ארצתה והגיע לגשר להגשים אישית חי עבודה וקיובץ. פנחס המשכיל, גבה הקומה ויפה התוואר הצעיר בשנותיו הראשונות בארץ כטרקטורייסט.

בעל זכרון פנומינלי, בעל אחיזה בספרות האידייש ועברית. מפתח ב"קריאת" פואמות של פרץ ומנג'ר בקשרו דRAMTI, בעל-פה מן הזכרון.

איש האפסנאות במטה הפלמ"ח, בשנים שלקראת מלחמת השחרור ומגיני הגליל התחווון בה.

חוזר להוראה, בביב"ס באשדות יעקב ולפעילות בוועדת החינוך של איחוד הקבוצות והקיבוצים.

לאחר הפילוג באשדות, עם המשבר המשקי נחל פנחס בהצלחה, כగזבר, להוציא את קיבוצנו מן המצוקה הכלכלית.

פנחס איש הלשון העברית והדיקטיקה, הידע הנרחב בתחום חכמת ישראל, זוכה להערכה בקרב חוקרים ומחמיה עטם בא מגע, וחבר עם אנשי האוניברסיטה והמחקר - חברי אחים הпроופסור שרגא אברמסון יבל"א.